

Dosarul nr. 2ra-1646/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V. Jomiru-Niculiță)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Anton, V. Cotorobai, A. Panov)

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ruslan Cazacu, reprezentat de avocatul Igor Litvinenco,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ruslan Cazacu împotriva Companiei de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Grișca Petru și Întreprinderea Municipală „Regia Transport Electric” cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Ruslan Cazacu, s-a admis apelul declarat de Compania de Asigurări „Asterra Grup” Societate pe Acțiuni, s-a casat hotărârea din 12 octombrie 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 24 aprilie 2016 Ruslan Cazacu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva CA „Asterra Grup” SA, intervenient accesoriu Grișca Petru cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la 21 octombrie 2015 la intersecția str. Ismail și bd. Ștefan cel Mare din mun. Chișinău a avut loc accidentul rutier, în urma căruia automobilul de model „Kia Carens” n/î XXXX a fost deteriorat considerabil.

A comunicat că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 195020 din 22 octombrie 2015, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut Petru Grișca, fiind sancționat cu 50 unități convenționale și 6 puncte de penalizare.

Potrivit poliței de asigurare nr. BCAOO 1296604 din 15 ianuarie 2015, autoturismul condus de Petru Grișca era asigurat la CA „Asterra Grup” SA.

Reclamantul a afirmat că despre producerea accidentului rutier, CA „Asterra Grup” SA a fost anunțată în aceeași zi, ca urmare pârâtul a deschis dosar de daune.

La 16 decembrie 2015, Ruslan Cazacu a prezentat pârâtului ultimul document solicitat, însă până în prezent nu au fost întreprinse acțiuni din partea pârâtului.

Ruslan Cazacu a susținut că indiferența totală a CA „Asterra Grup” SA în examinarea dosarului de daune, lipsa de colaborare, neprezentarea deciziei privind suma admisă spre compensare, a creat premise pentru a solicita o expertiză independentă asupra automobilului deteriorat. Citarea pârâtului a fost asigurată.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr.1839 din 16 decembrie 2015, efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare s-a constatat că prejudiciul material cauzat reclamantului, ținând cont de uzura pieselor de schimb constituie suma de 100 413 de lei.

La 16 februarie 2016, fără a expedia un răspuns la multiplele solicitări ale reclamantului, CA „Asterra Grup” SA a transferat în contul reclamantului suma de 49 082 de lei.

Suplimentar la suma prejudiciului reclamantul se consideră în drept de a solicita încasarea cheltuielilor de transportare a automobilului deteriorat în mărime de 700 de lei și cheltuielile pentru comandarea raportului de expertiză în mărime de 1 004 lei.

Totodată, ținând cont de faptul că termenul limită pentru achitarea despăgubirii a fost la 10 ianuarie 2016, iar pârâtul nu și-a onorat obligația de plată în termenul stabilit, reclamantul se consideră în drept de a solicita și încasarea penalității.

Prin cererea de chemare în judecată inițială și cererea de concretizare a pretențiilor Ruslan Cazacu a solicitat încasarea de la CA „Asterra Grup” SA în beneficiul său suma de 49 610 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare, penalitatea în sumă de 20 436,36 lei, cheltuielile legate de efectuarea expertizei în sumă de 1 004 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei.

Prin încheierea protocolară din 24 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost admisă cererea reprezentantului pârâtului și a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu ÎM „Regia Transport Electric”.

Prin hotărârea din 12 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la CA „Asterra Grup” SA în beneficiul lui Ruslan Cazacu suma de 48 810 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare, penalitatea în sumă de 1 749,45 de lei și alte cheltuieli de judecată în sumă de 4 004 lei, în total suma de 54 563,45 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă. S-a încasat de la CA „Asterra Grup” SA în beneficiul statului suma de 1 516,78 de lei ca taxă de stat neachitată la data depunerii acțiunii.

Prin decizia din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Ruslan Cazacu, a fost admis apelul declarat de CA „Asterra Grup” SA, casată hotărârea din 12 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii, ca neîntemeiată. S-a încasat de la Ruslan Cazacu în beneficiul CA „Asterra Grup” SA cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat în sumă de 1 138 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (11) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006, mărimea despăgubirii de asigurare se stabilește luând în calcul prețurile medii pentru manopera și pentru materialele aferente reparației practicate de minimum 3 unități de specialitate.

În acest context, în perioada 2 - 25 noiembrie 2015 autovehiculul de marca „KIA Carens”, cu numărul de înmatriculare XXXX a fost evaluat de 3 unități de specialitate în vederea determinării prejudiciului cauzat automobilului, după cum urmează: -Unitatea de specialitate SRL „Safari Grup” prin Raportul de evaluare nr. 1887/R710/2015 a constatat că valoarea prejudiciului cauzat reclamantului în urma accidentului constituie 49 083 de lei; -Unitatea de specialitate SRL „SV-Drive”, prin raportul de evaluare nr. 1887/R/10/2015 a constatat că valoarea prejudiciului cauzat în urma accidentului constituie 45 092 de lei; -Unitatea de specialitate SRL „Nicounex”, prin actul de evaluare nr. 1533/R a constatat că valoarea prejudiciului cauzat intimatului în urma accidentului constituie 49 082,66 lei.

Instanța de apel a remarcat că din actele anexate la dosar și din constatările instanței de judecată rezultă că reclamantul a fost de acord cu actele de constatare a pagubelor, însă acesta a solicitat efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică de Centru Național de Expertiză Judiciară care în raportul întocmit indică că valoarea costului reparației constituie suma de 100 413 de lei, sumă ce depășește suma stabilită de unitatea de specialitate acceptată de părți.

Acest fapt contravine prevederilor art. 23 alin. (13) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 și anume că doar în cazul unui dezacord între părți în privința alegerii expertului independent sau a unității de specialitate ce trebuie să stabilească costul reparației părților componente sau a pieselor avariate, costul lucrărilor de reparație, valoarea autovehiculului la momentul accidentului sau valoarea rămasă, părțile urmează să menționeze acest fapt în dosarul de daune, fiind îndreptățite legal să apeleze individual la serviciile experților independenți sau ale unităților de specialitate pentru stabilirea pagubelor.

În acest context, odată ce reclamantul nu a obiectat împotriva actelor de expertiză acesta nu avea dreptul de a se adresa la un expert independent, în vederea constatării prejudiciului, se prezumă că este de acord cu constatările efectuate, în baza cărora compania de asigurări a stabilit mărimea despăgubirii de asigurare.

Totodată, conform art.23 alin. (11) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006, indiferent de vechimea de exploatare a autovehiculului și parcursul acestuia, în cazul în care despăgubirea de asigurare se solicită în numerar sau prin virament în contul bancar al persoanei păgubite, quantumul despăgubirii de asigurare se stabilește luând în calcul prețurile medii practicate de minimum trei unități de specialitate acceptate de părți -pentru manopera și pentru materialele aferente reparației sau înlocuirii părților componente și pieselor avariate, precum și pentru părți componente și piese noi fabricate în bază de licență sau originale foste în folosință care corespund cerințelor tehnice și de securitate rutieră, iar conform alin. (12) aceluiași articol indică, că actele de evaluare a despăgubirii de asigurare întocmite fără respectarea prevederilor prezentului articol nu pot servi drept temei pentru achitarea despăgubirii de asigurare.

Reieșind din cele menționate, Curtea de Apel Chișinău a ajuns la concluzia că acțiunea este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

La 18 mai 2018 Ruslan Cazacu, reprezentat de avocatul Igor Litvinenco a declarat recurs împotriva deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că a reparat integral automobilul deteriorat în accidentul rutier în mod exclusiv din surse proprii.

A menționat că instanța de apel a omis să aprecieze faptul că unitatea de transport deteriorată ca urmare a accidentului rutier a fost reparată la unitatea de specialitate integral, fapt confirmat prin copiile facturii fiscale nr. JV9336349 din 29 decembrie 2016 și a bonului fiscal nr. 001 și a facturii fiscale nr. FB9184773 din 29 august 2016 și a bonului fiscal nr. 0010.

A remarcat că odată ce unitatea de transport a fost reparată, instanța de judecată urma să aplice prevederile art. 23 alin. (2) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, care prevede că în cazul daunei parțiale, valoarea pagubei real suportate este egală cu costul reparației părților componente sau a pieselor avariate ori cu costul de înlocuire a acestora, inclusiv cheltuielile pentru materiale, pentru lucrările de demontare și montare aferente reparațiilor și înlocuirilor necesare.

A susținut că instanța de apel a aplicat prevederile art. 23 alin. (11) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006, însă nu a apreciat faptul că în Acordul privind stabilirea și modalitatea de achitare a despăgubirilor de asigurare din 21 octombrie 2015 nu există acordul reclamantului, deși faptul dat a fost reflectate în referință și în susținerile verbale în instanța de apel.

A mai comunicat că instanța de apel a făcut trimitere la existența a 3 rapoarte de evaluare a prejudiciului cauzat, însă acestea nu au fost prezentate de către părât în instanța de fond.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a administrat probe noi în instanța de apel, însă în conformitate cu prevederile art. 372 alin. (1¹) al Codului de procedură civilă, nu avea dreptul.

Ruslan Cazacu, reprezentat de avocatul Igor Litvinenco a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 15 februarie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 18 mai 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ruslan Cazacu, reprezentat de avocatul Igor Litvinenco, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu prevederile art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ruslan Cazacu, reprezentat de avocatul Igor Litvinenco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Ruslan Cazacu, reprezentat de avocatul Igor Litvinenco.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ruslan Cazacu, reprezentat de avocatul Igor Litvinenco, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Dumitru Mardari

Tamara Chișca-Doneva